

Individualismul exacerbat, sentiment ce a cotoplit conștiința românilor după Revoluție, s-a dovedit un cancer pentru comunitate.

Nimănui nu-i pasă de nimeni și de nimic. Lumea se termină în vârful nasului și ceea ce se află mai departe nu mai prezintă interes. Ba mai mult, în virtutea învățaturii aceleia despre capra vecinului, s-a înstăpânit năravul potrivit căruia decesul cornutei despre care am făcut vorbire produce o satisfacție majoră multora dintre vecinii vecinului năpăstuit.

Și, din această cauză, a individualismului ce se traduce prin "nu îmi pasă de nimeni și de nimic" un cancer roade conștiința civică a românilor de mulți ani. Istoria și precedentele consemnate la "case mai mari" oferă antidotul, dar din rațiuni mai mult sau mai puțin electorale, însă și pe baza altor interese de grup, aplicarea unor constrângeri legale, ce îl pot obliga pe individ să respecte normele de conviețuire publică s-au tot lăsat așteptate.

Se lamentează românii, dar în afara exemplului țărilor occidentale, oferite drept model de civilizație, nimeni nu prea face altceva pentru îmbunătățirea atitudinii față de bunul comun, fie acesta un drum, o piață, un sistem de iluminat public, mobilierul urban sau starea de curățenie a unei localități. Însă, de fiecare dată când se oferă exemplele țărilor unde se constată un grad înalt de manifestare a conștiinței civice, se omite un adevăr comun atât Germaniei, cât și Angliei, Franței sau altor state invocate, nu atât pentru a le urma exemplul cât pentru a sugera neputința de sorginte mioritică, exploatată de cei interesați pentru a transforma nația română într-o populație.

Atât în Anglia (Oliver Cromwell), cât și în Franța (Napoleon Bonaparte), sau în Germania (după cel de-al doilea război mondial) conștiința civică a fost activată cu "bâta" adică prin aplicarea unor constrângeri reprezentate fie de pedepse fizice, fie de amenzi usturătoare, metodă folosită mai aproape de timpurile noastre, adică pe la mijlocul secolului XX. Apoi, pe măsură ce populația s-a obișnuit să respecte bunul public, mai ales că a văzut cât de folositoare binelui individual poate deveni această atitudine de grijă față de bunurile colectivității,

Conștiința civică, la reanimare

Scris de Emil HĂLĂȘTUAN

Luni, 06 Martie 2017 20:04 - Ultima actualizare Luni, 06 Martie 2017 20:08

constrângerile au slăbit. Conștiința civică, resuscitată, nu mai avea nevoie de perfuzii, cu leacuri amare, însă necesare. Acestea, a se citi "constrângerile" s-au îmblânzit, iar amenzi și alte sancțiuni contravenționale, deși nu au dispărut din lege, au rolul mai mult de a preveni decât de a vindeca.

Iată că și la Turda, acum în vremea în care răsar ghiociei, au încolțit și unele semne ce indică faptul că autoritățile locale au început tratamentul ce are rolul de a vindeca conștiința civică, copleșită de cancerul nepăsării, generat de individualismul feroce, adânc înrădăcinat în mentalitatea colectivă. De la 1 martie, la Turda a început, ca în fiecare an, de altfel, Luna curățeniei. Dar de această dată, acțiunea promite să fie mai mult decât o cosmetizare a orașului, ce are drept scop doar bifarea unor bune intenții, acoperită apoi de mizeria nepăsării de peste an.

Până acum, la Turda nu s-au mai pomenit amenzi de 25 de mii, până la 50 de mii de lei, pentru aruncarea gunoierului aiurea, pe obrazul orașului. Și pentru a demonstra că măsura depășește stadiul vorbelor goale, în locurile unde s-au depistat grămezi de gunoier menajer aruncat aiurea, s-au instalat camere video. Un sistem de supraveghere video împânzește orașul, pentru a limita "raza de acțiune" a cetățenilor certați cu bunul simț, care nu acceptă gunoierul în casele sau în curțile lor, dar consideră că spațiul din afara proprietății lor poate avea rolul unei imense lăzi de depozitare a mizeriilor casnice.

Încă nu s-a discutat despre "normele metodologice" ce trebuie urmate pentru aplicarea respectivelor amenzi, ce nu sunt de dorit însă, din experiența de până acum se dovedesc singurul mijloc eficient de resuscitare a conștiinței civice. Probabil că cei în măsură să aplice "tratamentul" știu ce criterii trebuie să îndeplinească înregistrările video, pentru a constitui probe viabile ce pot justifica eventualele amenzi de 25 de mii, până la 50 de mii de lei, acordate drept "premiu" cetățenilor care nu vor renunța la "bunul obicei" de a se debarasa de gunoierul menajer oriunde le vine la îndemână.

Parcă simbolic, într-una din rampele de gunoier ilegale, cea de pe strada Răzoare, din Frăgăriște, printre deșeurile aruncate acolo a răsărit un ghiocel. Să fie oare un semn că speranța încolțește și printre gunoaie, în locuri considerate pierdute?